CEYLON PATRIOT

November, 4th 1864.]

PUBLISHED ON FRIDAYS.

[VOL. 2. No.

45.

Price to Subscribers 16s. By Post 18s. 2d. per Annum.

CHARGES FOR ADVERTISEMENT.

Twenty-four lines and under—three pence per line.
Above twenty-four two " " "
Half a column—seven shillings six pence.
A whole column—ten shillings.
For the second insertion two-thirds and the third and every future insertion, one-half of the above charges if printed on succeeding days of publication.

If Advertisements are to be both in English and Tamil, one being a translation of the other, the Tamil will be charged at half the above rate.

No Advertisement will be printed for less than one shilling

NOTICE TO ADVERTISERS.

All advertisements received without specifying the numbers of insertions will be continued in successive issues until countermanded, and charged for accordingly.

Notice to Subscribers.

Subscribers are respectfully requested to give notice of any change of address, or any irregularity in the delivery of the

paper.

No verbal orders for discontinuing subscriptions can be attended to. Subscriptions are considered to be in force until countermanded in writing.

Notice to Correspondents.

All communications to the Ceylon Patriot must be Post Paid. We also request that all letters to our address as the Editor of the Ceylon Patriot be authenticated as otherwise they may not receive attention.

NOTICE.

ORIENTAL BANK CORPORATION

An Agency of this Corporation was opened in Jaffna, on Tuesday the 16th ultimo for the transaction of Banking business.

CURRENT DEPOSIT ACCOUNTS may now be open-

FIXED DEPOSITS may be lodged for periods of One, Two, and Six months, to bear interest at the rates of Three, Four, and Six per cent per annum, respectively, and LOCAL BRAS will be received for Collection.

DRAFTS will be issued and purchased on the Head Office, on all Branches and Agencies of the Corporation on the Cochin Branch of the Bank of Madras, and on all Branches of the National, Provincial, and Commercial Bank of Scotland and on the Provincial Banks of Ireland.

Information as to Rates of Exchange, &c., may

be obtained at the Bank.

R. V. DUNLOP, Acting Agent.
A. WILLISFORD, Act. Accountant. Jaffna, 4th March, 1864.

FOR SALE.

Two Globes; one Terrestrial and one

Apply at the Patriot's Office. June 30th, 1864.

FOR SALE.

French Pot Paper, Quills, Pencils and

Apply to

S. S. of Batticotta.

NOTICE.

The undersigned is in receipt of a new supply of Madras Head Kerchiefs of the finest colour and quality and of the following dimension and price.

3 Cubits. £0. 11s.

Orders from any part of the Island will be carefully attended to in case the price and postage are prepaid. Postage for a single kerchief would come to 8d.

L. S. Strong. . Manipay, 2nd August, 1864.

NOTICE.

Notice is hereby given that the moveable property of the Estate of the late R. W. Davidson Esq. will be put up for sale by Public Auction at the Jaffina Rest House on Saturday the 5th of November next. R. Blundell.

NOTICE.

Joel Fitch residing at Manepay near the American Mission Station begs to inform the public that he attends to repairing of clocks of all sorts at his house at moderate charges.

NOTICE.

IN THE MIDST OF DEATH, WE ARE IN LIFE. New and most valuable medicines for hitherto intractable and incurable diseases.

Unlike the Patent medicines generally imported from the United kingdom, the following from France, have been severely tested and scrutinized by the most eminent Government and private analytical and operative Chemists and practising Physicians of Paris, &c. insomuch that the entire Parisian Medical Faculty, attached to the Government and other Hospitals, &c. in the French dominions can after vigorous trials; with the fullest confidence, recommend them to the favourable notice of all languishing, not any under ordinary diseases: but those who may be "hoping against hope."

No more Cod Liver oil. Syrup of Iodized Horseradish.

Prepared by GRIMAULT & Co. Chemists, 7 Rue de la Feuillade, Paris. According to the certificates of the Physicians of the Paris Hospitals detailed in the Prospectus, and with the approbation of several Academies, this Syrup is employed with the greatest success in place of Cod Liver Oil, to which it is really superior. It cures diseases of the chest, scrofula, lymphatic disorders, green sickness, muscular atony, and loss of appetite, it regenerates the constitution by purifying the blood, and is in a word the most powerful depurative known. It never fatigues the stomach and bowels like the Iodide of potasium and the Iodide of iron, and is administered with the greatest efficacy to young children subject to humours, or obstruction of the glands. Dr. Cazenave of St Louis Hospital, Paris recommends it particularly in cutaneous diseases conjointly with the pills which bear his name.

No more Consumption.

Diseases of the Chest, Syrup of Hypophosphite of Lime, manufactured by Grimault & Co. Chemists 7 Rue de la Fewillade, Paris. This new medicine which is delicious to the palate, is a sovereign remedy for coughs, colds, irritation of the lungs, and is also an excellent remedy in cases of consumption. Under its influence, the cough abates, nocturnal perspirations cease, and the patient rapidly recovers health and flesh.

No more Indigestion or Dyspepsy.

Elixir of Pepsine, prepared by Grimault & Co., Chemists, 7 Rue de la Fenillade, Paris. According to the formula of Dr. Corvisart, Knight of the Legion of Honour, Physician to H. M. the Emperor of the French Pepsine is the gastric juice itself, or rather the active principle purified, which digests food in the stomach. When from various causes the supply of the digestive fluid is too small the inevitable consequences are bad digestion, gastrities, gastralgia, inflammation of the mucous coat of the stomach and bowels, heartburn-ancemialoss of strength, and in females, general deranges ment. The Elixir of Pepsine w hich is sanctione, by the approbation of the Paris Acadamy of Medicine, speedily cures all such diseases, and prevomiting during pregnancy.

No more poverty of the blood and pale complexion.

Phosphate of Iron. Dr. Leras Apothecary, Dr. of Science, 7 Rue de la Feuillade, Paris — This new ferruginous medicine contains the elements of the bones and blood, and iron, in a liquid state. From observations made in the Paris hospitals, and detailed in the Prospectus, it is superior to ferruginous pills, lactate of iron, iron reduced by hydrogen, pills and syrup of the iodide of iron, and cures rapidly stomach complaints, painful digestion, pov-Jaffna, 12. October, 1864. Administrator. enty of the blood, loss of strength and appetite,

and the diseases incident to females. It is the best adjunct to Cod liver oil, and the best preserver of health in tropical climates.

No more Copaiba; or Cubebs.

CAPSULES OF MATCO VEGETALIS.

of Paris by the celebrated Dr. RICORD, and are found greatly superior to all the preparations of Copaiba, Cubebs, &c., and Mineral remedies. The Liquid Extracts used in recent cases, and the Capsules in the more chronic; and where all other Medicine have failed, these preparations will always effect a cure.

General Depot.

In Paris, at M. M. GRIMAULT & Co, Chemists 7, Rue de la Feuiell.

In London, at Newberry & Sons, 45, St.

Paul's Churchyard.
In Madras, at Barne & Co., and at every good Druggists of India.

NOTICE TO SUBSCRIBERS.

We tender our sincere thanks to our subscribers for the encouragement we have received hitherto at their hands towards the up keep of our Journal.

We shall feel obliged if they will kindly send in their subscriptions at an early date as the year is drawing to a close.

Che Ceylon Batriot.

TRIAL BY JURY.

It would be criminal on our part as a member of the Press and as connected with the legal profession to pass by a recent discussion in the Legislative Council on the subject of the late conflict between Judge and Jury at Caltura. Mr. Alvis, the Singhalese member, seems to have been out of order in making any remarks on the conduct of the Judge, who is, if we are rightly informed, an officer only responsible to the Governor and the Secretary of state; but the motion of the honand the Secretary of state; but the motion of the honorable member seems to have drawn some explanation, which concerns the public. The prisoner convicted on the second verdict of the Jury has been pardoned on the ground that the Jury were possibly intimidated in returning their second verdict. Not only were the Jury wrong and the Executive Council seems to have adopted this view of the case, but it appears that the other Judges have approved of their colleague's with one exception. It is a very important one though alluded to in Council and in one of the Colombo papers as a minor matter. We believe that exception refers to Mr. Thomson's threat to fine the jurors, as for a contempt Thomson's threat to fine the jurors, as for a contempt of Court. We believe, we state on good authority, that the practice of fining jurors for returning verdicts against the charge of the Judge was considered unconstitutional and illegal hundreds of years ago. To hold out such a threat was therefore as arbitrary as to carry it out, and though no doubt it was the hasty expression of the moment, it was and is of the greatest importance that the public should raise their voice against such a dangerous innovation. It is important to observe, that one of the Colombo Journals, excepting this so called minor matter of fining a jury, defends the conduct of the Judge without reserve. The Executive Council has acted after reference to the Judges and we are to conclude that, if not for this threat of fining, the proceedings at the Cultura trial were quite regular, that is the Judge had power on the verdict of not guilty being delivered to call another witness in corroboration of the out such a threat was therefore as arbitrary as to carry delivered to call another witness in corroboration of the prosecution and to direct the Jury again to return a verdict.

IRRIGATION.

If the climate of Jaffna were to be compared with that of Colombo, or that of the Northern Province with the climate of the other provinces of the Island,—the difference of character observed is, not only that our climate is fine and dry but that it is also liable to droughts. The soil and other conditions are more generally favorable for cultivation; but an unavoidable, if not an unexpected drought may at any agricultural season, snatch from the husbandman the reward of his toil. Hence the great importance of irrigation. We had our attention directed in the early part of the last year to the

advantage derivable from the use of wells. The cultivator has only to dig to a certain depth and he obtains a sufficient supply of water: and this at all seasons, even when the sky is free from clouds and there is no promise of rain however urgently needed. In the course of the last eighteen months, numerous wells have been dug not far from Jaffna Town, and tobacco, dry grain and paddy cultivation may be seen carried on around us more | generally, regularly and in all the freshness which indicates a sufficient supply of water. The labor and pains bestowed on the rising crops seem to indicate that the advantages of artificial irrigation have already been felt by the cultivator. The fields are now thick with crops and there seems to be more anxiety for deepening channels to carry away the superfluous supply with which we are threatened in the rainy season, than to complain of drought. But let not the bounty of nature make us forget our past necessity. One great want of ours has been in a great measure removed by the establishment of a branch Bank. With the introduction of capital, the agriculturist can no longer complain of want ofmeans to provide himself with one or more wells. The products of his land will enable him to repay the Bank. But have we reached this limit of improvement? We hear that a project has been submitted to some native gentlemen which they were disposed to consider very favourably and in a future issue we may perhaps be enabled to state the nature of it more definitely.

THE REGISTRAR OF THE SUPREME COURT.

We hear on some good authority that Mr. W. J. Carver, the Registrar of the Supreme Court has obtained leave to proceed to England shortly. The successor is spoken of as Mr. Temple son of our senior Puisne Justice.

医多路器医多形细胞 医医肠管

POINT PEDRO.

My dear Mr. Editor You as well as the public might perhaps have read the articles under the head "Point Pedro" and " Customs" in the Freeman of the 22d Sept. In justice to Mr. Vansyl, we have to state, that whatever we told Mr. Vane, in respect to the seizure of opium were as follows; "that we were present when the Trader opened the box and saw the opium taken out and kept on the ground ; this was not at the time when the Sub-collector came into the room, for we were not present when he came to the room and detained the opium; we cannot say where the opium was kept at the time the Sub-collector found it. None of the Med. Officers were as usual present when the box was opened nor when the opium was detained.

The trader referred to by the truth speaking Journal will not deny that he smuggled the opium on the Coast, and it is for the authorities to decide what credit they could place on the statements of

a smuggler.

I remain

S. Coenraad. THE CIVIL MEDICAL DEPARTMENT.

"Words are like arrows and should not be shot at

Dear Sir, Your correspondent is too sharp in using words and expressions which he himself is not aware how to wield to advantage. "He figures to sad disadvantage" who prostitutes himself to be the vehicle of another's indignant "vent." The matter which you had been to absolute to about the same and the same are t lately to chronicle in connection with the above department, if you will remember, was not occasioned by Mr. W's. personal mismanagement of any thing, but of his Assistant Mr. K.; Mr. W never came into collision with the Fiscal or any other Official in the Province as long as he confided upon the honesty and sincerity of an old and experienced hand like that of Mr. Beckineyer. But when a hot tempered youth was put in the place of an excellent old head, Mr. W. was pulled into collision rather officially than personally which ended in the manner in which it was "chronicled" in your pa-

per, no way more detrimental to Mr. W. than to his Your correspondent speaks of a "rupture', between Mr. W. and his Assistant Mr. K. in which he asserts that Mr. W. has "behaved against his Assistant in a most unbecoming manner". It was not a "rupture" as your correspondent calls it unwittingly, nor an un-

becoming treatment of a subordinate for delinquency. But a gentle reproof administered to his Assistant for behaving against directions given to the said Assistant touching and concerning a neophyte introduced into the establishment for the convenience of the one as well as the other. The particulars of this will be sent to you before the next issue is out.

You know me.

A CRY TO THE LOCAL BOARD OF HEALTH. We feel it an urging duty to call the immediate attention of our Local Board of Health to the following communication, and hope that it would exercise its legitimate means to remove the inconveniences complained therein. E1. C. P.

The dead Chanks, stored in the Bankshals situated on the south of the town, emanate an unpleasant, filthy and offensive strong smell, worse than even the putrefied carcass, to the greatest annoyance of the neighbours. The pure sanitary air in that locality is impregnated with the effluvium of the decayed substances and when inhaled produces coma and other various loathsome morbid sensations. This increases in a great scale during nights than day times, and generally worst during this cold winter season. The pestiferous system of storing these unwholesome, health-injuring-stuff in this locality of the town cannot but be censured as highly condemnatory. The famous coirpit case which made so ponderous a sensation in the public lately cannot be justly equalled to this sheer animal putrefaction. I am really at a loss to understand what can the policy of the Local Board of Health be to keep themselves aloof from attending to this part of their duty, and tolerate this all offensive traffic to be carried on with impunity in the vicinity of the town at the bitterest expense of the public comfort and convenience. I hese Bankshals stand on the right direction of effusing their pestilential contents into the town when the sweet south-west Monsoon sets in-We are now in the dawn of winter season and if this nuisance be not removed ere long, there is every probability of an out break of Cholera or other diseases.

Hoping you will kindly give a prominent inser tion to the above in the next issue of your valuable Journal and call the attention of the Local Board of Health.

I am yours faithfully, A poor victim.

IS THERE NO EYE TO PITY POOR JAFFNA?

Great is the injustice which the poor Jaffnese suffer under the present monopoly system of sait. According to the practice now in force, the chief renter or sait licenses only one man for each bazar for the pur-pose of selling salt. Should an intelligent and benevolent European ever he present in one of these several bazars in Juffina, he would at once feel pained when he sees the absolute necessity there is, for an unfair dealing in the selling of sait." Take for instance the bazar at Chavagacherry. This is one of the largest bazars in the whole Peninsula, first because it is the only bazar for the whole Peninsula, first because it is the only bazar. for the largest of all the parishes in Jaffna in point of population, and also because the bazar meets or convenes only three times a week. On bazar days, the people come at about 10 A. M. and disperse at about 3 P. M. Between these hours of 10 and 3, nearly 5000 people may be seen in the bazar. Let us suppose that only a 3000 of these people are to buy salt and that a majority of them want an hour say to raise money by the sale of their articles.

Now then, if one man, as is always the case, is to weigh out salt to 3000 people in four hours, how little a time there is for the seller or the buyer to look to the correctness of the weighing, whether the right weight is used or whether the salt weighs it right. 3000 in four hours, would make 12 for every minite. So that in one single minute, money must be received and courted from 12 hands and salt weighed and sold to all the 12. If the salt seller, as is also always the case, has only an eye at his own profit, how abundantly easy is it for him to practice all manner of tricks. Once I had occasion to go to the bazar myself and then I had the painful duty to notice within a few seconds that a half pound weight was used instead of one and that the actual quantity bought by many was not worth half the price they gave for it.

People are obliged to surround the only seller in a thick crowd and sometimes almost treading one another and occasionally the salt seller is obliged to push and drive them away for his very hie-breath. Under such circumstances, one is often glad that he has effected a purchase of salt, no matter what quantity it is.

Mr Editor, whenever I witness this pitiable scene in the bazar, I am forced to breath out a sigh "Is there no eye to puy poor Juffua How long shall the cries of the people be unheeded to by our Government and how long shall the curses of the poor and helpless he uttered upon the sait seller and his abetters?

It would indeed be a great blessing to the whole pop-

ulation if some 3 or 4 are licensed to retail salt in each Yours truly, bazar if nothing else. A FRIEND.

Chavagacherry, 2nd Nov. 1864.

REVIEW OF THE REPORT UPON THE LOCAL EXAMINATION OF 1863.

It is a wonder that the erroneous views and opinions of the Inspector of schools set forth in his Report of the Local Examination of 1863 have been allowed to pass uncriticised by you or by any of your able correspondents. An able and critical review of the above mentioned Report ought certainly to be made, in order to remove the wrong impressions calculated to be made by it in the minds of the public as well as to redeem the native youth from the opprobrious stigma of being compared to nothing better than a community of "chattering upos." I know that my feeble pen can have. ly do justice to the task of exposing the depreciating representations in the report therein made. I shall only attempt to say a few words by way of calling the attention of the public to the unfairness and want of liberality on the part of the framer of the Report as indicat ed by the many sweeping assertions by which it is characterized. The Inspector, in making the Report, appears to have lost sight of several facts in connection with the condition and circumstances of the candidates who presented themselves for examination and of the pupils in general, of the schools in Ceylon. He ought to have borne in mind that the candidates had to pass the ordeal of examination in a foreign language; but this consideration was destined to oblivion in his extreme regard for obtaining credit to himself by being unusually severe and clever in his cruicisms. difficulties to be surmounted by any one in acquir ng the proper use of a foreign language—especially those in the way of a Tamil or Singhalese youth in the study of the English, need not be pointed out here. The structure of the English language, particularly with reference to its Orthography and Syntax, is so much at variance with that of the Tamil that a successful study of the one very much consists in the equally successful unlearning of the other.

Our Inspector is certainly to be excused for not right-estimating the difficulties I allude to, for he has not had, I believe, the opportunity of learning this fact by his own experience. There is also reason to believe that he has not that knowledge and sympathy with the Tamil character, which an Inspector of native schools ought to have. He would be the right man in the right place if he were to act as an Inspector of similar ele-mentary schools in England. The consideration of the disadvantages arising from this source is of great weight in proof of the unfairness and uncharitableness of the Inspector's Judgement, because the particular cause of complaint, in his own words, is "an almost universal inabilty on the part of the candidates to put knowledge which they evidently possessed into a moderately intel-gible shape."

Another fact that has been lost sight of by the Inspector, is the limitation made in regard to the age of the candidates who offer themselves for examination. The degree of thoroughness on the specified subjects expected of youths under the age of 18, is far above that which can be accomplished by them, as that thoroughness has reference not only to the quantity of rudimentary knowledge but the quality and style of it. The adoption of such a standard would be perfectly justifiable in the case of such youths as prosecute their studies in their native language; but the imposing of the same standard on youths who deal with a foreign language, amounts to requiring of them the performance in a given time of double or treble the task of that required of the natives of the language, that is, the mastering of the subjects as well as the language itself. The truth of this remark is corroborated by the statements of the Inspector. "The quantity of rudimentary knowledge possessed quality of rudimentary knowledge possessed language itself. ledge possessed by those who have passed the examination is therefore much the same in both years, it is to the style and quality of it that I am again compelled to invite particular attention." From this statement, it appears that the candidates have answered tolerably well to the fixed standard of attainments with reference to the quantity of knowledge. But requiring them to come up to the standard in reference to the quality and style is unjust, inasmuch as it is a demand of what cannot be expected of them in the given time. If this limitation in regard to age be removed, the results of the examinations will be different from what they have been in point of the deficiency complained of.

Again the Inspector flatters himself for having discovered indications of a deep-seated unsound штоп to the best as well as to the worst instructed. But how does he arrive at such a discovery? He takes up the imperfect performances of some of the candidates (forgetting the fact that imperfection is natural to all human achievement) and styles them by the contemptuous terms of Nonsense and Absurdities. Some so called specimens of nonsense are then adduced as indications of deep-seated unsoundness. But, Mr. Editor, when you examine carefully the adduced specimens, you will perceive that they are, in some cases, only accidental blunders of penmanship and mostly referable to a want of practice in the art of composition. In one instance the word bar-

barous is exhibited to have been spelt barborous; in which case, the letter a, might easily be mis-taken by the reader for o there being little diff-erence in the formation of these two letters in the hand writing of some individuals. If the word should have becarred in the writing of a gentleman exactly in the same form as it occurred in that of the candidate in question, the reader would never draum of calling it a fault.

In some instances there are omissions of words to be noticed such as that of the word at in the phrase. "They were constantly at war with each other," but what man of candor, reflection and circum; pertion would argue a deep-seated unsoundress from these blunders.

It is a failed direct these is a reason to com-

p'ain of the dement of under consideration. But to extend it to all cases and to affirm it as the invariable character of all schools is an evidence of the want of liberality on the part of the Inspector, and of a disposition to condemn the existing state of education in toto.

The most prominent feature of the Report that reflects unfavourably on the qualification of the framer is the manifestation of an interest in finding fault and the inclination to magnify them. Is it uncommon that pupils are liable to such failures as pointed out by the Inspector, even under the training of the best qualified instructors in similar Schools in England and other places, where all the advantages of the instruction being conducted in the native language are enjoyed? Is there no instance of a failure of the kind to be noticed among some of the papers of the best candidates who are under the tuition of high salaried and well trained masters equal or probably superior in qualifications to our Inspector himself?

With these remarks I leave the subject to your able comments and beg an insertion of this in

your valuable Journal.

Yours truly A Reviewer.

October 14th, 1864.

MORE TRIFLES FROM CEYLON.

MORE TRIFLES FROM CEYLON.

(Continued from page 171.)

The Budhist priest—fornidden to take life of any kind, how minute soever who strains the very water he drinks lest there be any living creatoe in it; ignorant of the existance of animalculae invisible to the eve—how is he to do? He gets over the difficulty by shawing his head, face, and eyebrows, and so steals a march on his enemies. The crows are of great assistance to cows and sheep, and I saw one very carnestly recommending himself to a pig, on whose back he was making strenusus efforts to maintain his seat, but piggy would not be thus assisted on any terms whatsoever. He started off a full gallop, protesting, by loud and angry squecks, against being ridden. The crow kept his seat gallantly for sometime, but found the paces of a pig rather uncombrable so he got off, quoting the following lines from Spenser:

The doughill kind

Delights in filth and fowle incontinence;
Let Gryll, be Gryll and have his hoggish minde;
But let us hence depart whilest weither serves and winde.

And so saying, he tried what cound be done with a dog that was looking on hard by. There is one animal in Ceylon that has no leathered friends, and it is not to be wondered at. I mean the jackal, and the manner in which he is said to rid himself of his tormentors was recently related in an interesting paper in one of the local publications. A jackal was, it is said, observed by an old hunter to take up some occoant fibre in his mouth and proceed to the water, where, wading in a short distance, he gradually lowered himelf, until at last nothing but very tip of his snoutremained above water! After retaining this position for some tline, he suddenly, ducked under, leaving the cocoan until fibre in the water, and made for the shore. The old hunter had been watching bits action with much curiosity for same time unable to make out what his customer was after, but quite prepared to find it was something very deep. When he had left, the man examined the piece of cocoan until fibre, when the ob

by the half-hour with standing opposite to each other, and alternately splashing into one another's eyes a jet of water, struck up with the open paim of the hand.

A five minutes' halt, that my horsekeeper may have a cup of coffee, and on again. We pass a sugar estate that is abandoned all but a little patch. It was once the late Lord Elphinstone's. The buildings with the tall chimney stand out clear in the morning light. Thousands upon thousands have been sink upon this spot that now brings forth so fine a crop of—weeds. We are in the habit of extolling those pioneers in distant lands who have shown us what will succeed, out do we not owe almost as great a debt of gratitude to those who have taught us what will not answerf. How many a poor fellow who might otherwise have sunk his little all in a sugar estate has invested it in something else, warned by the losses of a more wealthy speculator. It "deems of great men all remind us, we can make our lives subnime," the railures of rich and enterprising men may also show us how we ures of rich and enterprising men may also show us how we can avoid making our career a losing one. Valuable machinery here lies idle, awaiting a use at some future time; but 1

have no time to look at it, and press on. The sun is getting hot. A little further and I overtake my croites and baggage hot. A little further and I overtake my croites and baggage hot. A little further and I overtake my croites and baggage hot. A little further with the politeness, retires, and is seen no more until I leave. Here a welcome cup of colle enables me to hold on till breackfast. A wash, a snooze, a story from All the Year Round, and then comes the meal of meals in India; that is, the late breakfast, the dejeaner a la fouchette, as distinguished from the young breakfast of coffee and toast; time of day, not fur from noon; bill of fare on this occasion, spatch-cock, potatoes, cold brisket to the ber, rice, three curries, and a sambal.

Another stage in the afternoon. We are on a jungle bridle road, and the bridges are regular horse-draps. I am warned to come to the crossing them by what happened to a predence of the common before crossing them by what happened to a predence of the common stream of the unital in the latest of the common stream of the common to the bottom of the unital; his horse hang sometiow, like Mohammed, between earth and the sky, and was with much difficulty rescued. At sonset, after a bot ride, we halt for the hight at another house, like the one of the morning strongly built, but in native style. Here a few chatties of water wash away the heat and dust of the day's travel, and a late dinner follows. In this climate, and at this season, a hed in the verandah is preferable to a close room, although we are at some height above the sea. Next morning we are up with the early village cock. The cooles wake up reluctantly from their shumbers, and shing their loads on a phable stick made of the arca polin, and called a "hingo." They balance the bagget of the stream of the season by slight, and called a "hingo." They balance the bagget of the stream of the same poliny in the same poliny in the rainy season by slight, and called a "hingo." They balance the bagget stream of the same poliny

EXTRACTS.

The friends of education in Jaffna will read the extract below with deep interest, we commend it especially to our neighbour the Romanists.

Florence, August 17, 1864

EDUCATION IN THE SOUTH UNDER BOURBON SWAY.

"The sky of Italy is pure and bright compared with that of Engla nd, but there is a darkness over this land —thick and gross in too many places, the darkness of ignorance and all its attendant evils—which has happibeen dispelled from the shores of Britain. This ignorance, promoted and defended by the priests, is a most formidable foe, which may require half a century to overcome, even with earnest and valuant men enlisted in the fight. But with so much apathy among the people and in the halls of Government, how distant must be the day of victory. There is a large and growing party in Italy who are using every endeavour to rouse the energy of their fellows to the cry of "Arms and the Alphabet," as the two powerful factors of Italian unity; but there is another league of men-a black army, the sleepless supporters of the Pope-ramifying society in all its grades, who not only seek to defeat by any possible holy alliance the armies of Italy in the field, but whose watchword, passed along the whole line of the magistrates of the rural districts, is this: "Oppose the opening of Schools; and if you cannot, get a priest or a lay Jesuit named as director!

To understand the sad plight from which patriots are now struggling to rescue Italy, and to form a suitable back ground to the picture of present laudable efforts |

and far nobler exertions, we trust, in the future, to take a few popular details as to education in the South previous to the dawn of this day of liberty. Let me premise that unless I had with my own eyes seen the official documents and gone through all the details on which these general statements are founded, I could not have brought myself to believe in the existence of such a deplorable state of things. So much as a guarantee to

ny readers.

In 1861, then, in the kingdom of the two Sicilies, out of 3 094 districts, there were 1,084 destitute of every kind of instruction; other 920 had no boys' school, while other 91 had no girls' school; in all, 2,095 communities in which schooling was either imperfect or wholly wasting. The highest hay of a teacher was a miserwanting. The highest pay of a teacher was a miserable pittance, so that 20,000l sufficed to meet the outlays of King Bomba's Minister of Instruction. Strange that in the year of grace 1861 the town of Turin alone disbursed as much on the elementary education of its youth as did the whole kingdom of Naples!

As to the quality of the education really imparted in the South, the less said the better. It was of the worst

the South, the less said the better. It was of the worst kind. The whole thing was a sham-and one of those shams which the Bourbon eschewed indulgence in. These were the days in which any man who could read and write was deemed a proper object of espionage, and when any household servant discovered capable of putting words of two Syllables together, either in print or manuscript, and making sense of them, was forth-

with dismissed as a dangerous character. And how many children frequented these southern schools, such as they were? Shame upon the Papacy and its minion princes! only 39,884 boys, and 27,547 girls, or a total of 67,431 scholars in a population of 6,500,060 souls—that is, one in a thousand of the inhabitants—were at school!

GRAVE AND GAY.

PERHAPS men are the most imitative animals in the world of nature Only one donkey spoke like a man, but hundreds of men daily talk like a don-

Don't confide your secrets to an inordinate laugher-he might "split."

"Interesting events" are occasions when a nursa takes absolute possession of the house, and the husband sleeps on the sofa-

Knowledge without wisdom is like mettle in a blind horse, which is often an occasion of the rider's fall

A Woman may be indifferent to courts, courtiers and courtesy, but not to conrt-ship.

Self-Reproach.—Nothing is so burthensome to us as self-reproach; and we are always glad to cast a part of its load upon the shoulders of other people.

Whenever you see a squabble between masculine and feminine, in the shape of man and wife, be sure you make yourself of the neuter gender.

THE man who pays at once on the trump of fame and the horn of dilemma, got his first ideas of music on hearing a hay-cock crow while he was trying a knot in a cord of wood.

A visitor called upon Eontenelle, the celebrated French wit, and finding him out of temper, inquired, "what ails you, Fontenelle?"-" What ails me?" he replied, "I have a servant who serves me as badly as if I had twenty."

EPITAPH IN COUNTRY CHURCHYARD. Hear lies John Smith-and what is somewhat rarish -не was born, bred, and hanged in this here pa-

Digby has just ascertained that a woman in one of our suburban parishes recently made application for the office of post-mistress, as she felt herself competent to take care of the 'males' (mails). She'd been married only six times.

A GERMAN PRINCE, when introduced to an Englishman, by way of appropriatly commencing the conversation, observed, "It is bad weather to-day." The Englishman shrugged up his shoulders, and replied, "Yes-but it is better than none-"

"Mamma, may I go a-fishing?"-Yes dear, but don't go near the water. And recollect, if you are drowned, I shall skin you as sure as you are alive!"

Don't attempt to correct your timidity by impudence, your rusticity by buffoonery, your bashfulness by effrontery, your cowardice by ferocity-

ANSWER TO CORRESPONDENTS

Junius' communication is to hand. His words towards our Asot. Colonial Surgeon and his Assistant are rather too severe, though in several points he justly censures them. However if he would modify his word and moderate his tone, his communication may find a place in our columns.

இலங்காபிமானி.

தஅளைசம் ஹை ஐப்பசி மு சேர் உ.

ORIENTAL BANK CORPORATION. விளம்பரம்.

ஒறியேன்றல் வங்குச்சாலே.

இதன் உதவிச்சாலேயோன்று சென்றமாதம் மிசு ம் இசுது செ வ்வாய்க்கிழமை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்து இப்பொழுகா டைபெற்றுவருகிறது.

கடபடியான பண்ணைப்புக் கணக்குக்காரியங்கள் இப்பொ

ழுது அதிற் தொடங்கப்படலாம்.

சேமத் திற்காய்க் கட்டும்பணங்கள் ஒருமாசம், இறண்டுமாச ம், ஆற மாசக்காலங்களுக்கு அவ்விடம் வைக்கப்படலாக். அப்படி வைக்கப்படும் பணத்திற்கு வருடமொன்றிற்கு முறை பேறுற்றுக்கு, மூன்று, ஈறை, ஆறவீகம் வட்டிகொடுக்கப்படும். பணத்தேகரிப்பிற்காய் அந்தந்த இடங்களுக்குரிய கைச்சீட்டுக ரும் ஏற்கப்படும்.

ஞ் எற்கபப்பிம். தில ஸ்தானத்திலிருந்து இத்திரவியசாலேயைச்சேர்ந்த சகல கிள்ச்சால்யின் பேருக்கும், சென்ணேத் இரவியசாலேயைச்சேர்ந் த கொச்சியின் உதவிக் திரவியசாலேயின் பேருக்கும், ஸ்கொற்ல ந்தைச்சேர்ந்த தேசச்திற்கும், மாகாணத்துக்கும், வர்த்தகத்து க்குமடுத்த சகல கிண்ச் இரவியசாலேகளின் பேருக்கும், அயரல ந்தைச்சேர்ந்த மாகாணத் திரவியசாலேகளின் பேருக்கும் உண் டிகள் கொடுக்கப்படும்.

டிகள் கொழுக்கப்படிம். உண்டி மாற்றத்துக்குரிய கழிவு முதலானகாரியங்களின் விவ நங்களே இத்திரவியசாலேயிற்கானே தெரிர்த்தொள்ளலாம். ஆர். வி. டன்லோப், உதவிக்காரியகர்த்தர். எ. எவ். வில்ஸ்வோட், சம்பிரதிக்கணக்கர்.

Mr. Levi Samuel Strong.

இப்பொழுது மூன்று வருஷக்காலமாக அபரிக்கன் மிஷணக் சேர்க்க வைத்தியசாண்டில் மெ. திறீன் வைத்தியரிடங் கல்லிக சோத வைத்துபளமையை மே. அற்ற வைத்துபரிடங் கணிக் ந்று விடப்படும் மாளுக்கருக்குள் மெ. சாமுவேவென்பவரைச் சொல்லப்பட்ட மிஷனரிமாரும் வைத்தியசாலத்தல் வரும் அ வலைத்தியசால் உதவி டாக்கூராகத் தெரிக்டுதடுத்திருக்கிறதாக வகைத்து சான உதன் டாகத்து செற்றிய சம்தோஷம். இவர் இவ் க் சேள்லிப்படுவது ஈமக்கு கிரம்பிய சம்தோஷம். இவர் இவ் வுச்சுயோகச்சிற்குச் சுசுந்தவரும், கல்லி, சன்மார்க்கம், கோர் மை, செய்வபத்தி, தன்ன அடைந்தாரைக்கார்க்குச் சயாளகுண ம் இனவகளில் சம்வரைத்தானேபொப்பிடச்சக்கவருமாயிருப்ப தனுல் இவரே அந்த இடத்திற்குத் தகுந்தவரேன எந்தநாவும் அ நிக்கையீடக்கூடியவர்.இவரைப்பற்றிவெறீமன்பத்திரிகைவிதந்து பேசுவதையும்வார்த்தோம். இவரைக் கடவுள் ஆசிர்பதிப்பாராக.

நாங்கள் விசனத்துடன் கேள்கிப்படுஞ்செய்தி எங்கள் முத்து க்கிருட்டின்றரை சற்றே சுகமில்லாது இருக்கிருரென்பதே. இத் தைக் குறித்துக் கடிதமொன்ற இங்குள்ள ஐரோப்பியத்தரைம க்களுக்கு வந்ததாகக் கேள்விப்படுகின்றேம். பாரிசவாகமென் அம் புகைகிறகு. இவர் போனமுகார்திரயிப்படி வேறெரு இ க்கட்டிருற் சடைபடுமென்ற ஆர் அறிவார் கெய்வமே. அட ந்கா ஞான சொருப சருவரும்மல்ல தேவனே இவர்க்கிப்போ வர்க வாகம் மெய்யாளுல் ஈமன சகோதரப்பாடிகளாகிய சகல நுக் வாதம் செய்யாளுள்ளது சியே. இவர் சுறுக்கு வருவா நுக் சொன்னுர்களே. பின்னுமுறை ருமிலேவர்களிட் டாநெனவும் புகைத்தார்களே. காம் இத்தை மெய்பென்றிருர் தோமே. இப்போவர்த் செய்இயும் புகைச்சலாய்ப்போக ஈம் மிஷடன் தேவசகாயப்பெற்றுச் சீரடைந்து திரும்புவாரெனக் கா த்திருக்க**ே**ரும்.

நுகள்கு கட்டாரம் இயாப்போ சப்பக்கையருக்கும் நின்வுங் கேள்விப்படாம்விரப்பது ஆச்சரியம். காலம் மனதைக் கவரு இன்றதோ தெரியாதே. கர்த்தாவே உலகத்திற் கவிலமில்லா இருக்கிற மனுக்குள். கல்லாதாரோ, கற்றுரோ, அவரிலமில் இ இவரிலுமில்லே. சந்தே சன்லார்க்கறைச் சொல்லலாம். மு முதும் பத்திமான்களேயே தெரியலாம். வந்தாலும் வராத க வலேயை அவரிலேயே பெடுக்கலாம். இல பக்.

எத்திசைவிசேஷமுமினாபசோபனங்களும் மெத்தியவித்தையுமிஞ்சிபபுத்தியும் புத்தியாய்ரமக்குப் புகலம்மானியே சத்தியம் கித்தியம் அத்தியம் அத்தியம்.

கமது சுதேசவாக்களாகிய பிரபுக்களுக்கும் ஐரோப்பைய இர் இப் பாஷைகளிலே உள்ள தர்ம் நூர்த்த காமமோட்சத்தைப் ப நுக்கும் சுகல் க**லாவல்ல** பெரியோர்க்கும்எழுப்புதலாசவும் எம் போலி**ப செற்றிவாளர்க்கு உபயோகமா**கவும்சுதேசான்மையைவி ரும்பி இதன்கேழ் உரைந்தனுப்புவதைத் தங்கள் பத்திரிகையின் ஒர்கோணத்திற் பகிரங்கஞ்செய்தருரும்படி பிரார்த்திக்கறேன். தென்மிருட்செப் பகுதியைச் சேர்ந்த பச்சிஃப்பளியிலிப்பொ முது விஸ்தாரலங்கார வெகு லாப பிரபோசனங்களுக்கிடமாய்க்

காண்கிற தென்னர்தோப்புகளேப் பிறதேகௌல்லவா உண்டாக் காணத்ற தேவ்வால் நாப்புகள்ப பற்று தக்கையையா உண்டாக இப் பிரபோசனமடை இருர்கள். அவர்கள் விசைத்ததைப் பத் தத்தின் வாபத்தோடு அறுக்கிருர்களா அல்லது விள்றுக்கு முத் திரைபோட்டிறைக்கிருர்களாவென்பது பாவருக்கும் ஈன்றுபத்தெ சியும். நமது சுதேசவாசிகள் வட்டி வட்டங் கழிவு என்றசொ ள்ளி துணியை மணியைக்கொடுத்துத் தொகைபேற்றி ஊரை வறு இல் தேவையும் பண்ணியில் இவிக்கு வைத்தப்போட்டோடும் நாட்டு க்கோட்டைச்செட்டிகளிடத்தில் விட்டிருக்கும் முதவிலும் ஐ நேரப்பையர் அதிகமுகிலவிட்டு இக்க நக்குயற்றியை ஆரம்பிக் கவில்ஃபெள்பதுமணுவருக்கு செரியும்.இதுகாரியமிப்படியிருக் க தாெப்பையரும்காட்டுக்கோட்டைச்செட்டிகளும் சம்பானே ட்டித்ததுக்கரும் வருஷமொன்றுக்கெத்தணே ஆவிரம்ருபாபைகம து தேசத்திலிருநித்தி 16 西牙田 ுந்தகு அனுப்புகிறாக ன்.ஏன்இன்னும் இதுகாரியங்களே ஈமது தேசத்திறுள்ள பாக்கிய சலாக்கியபோக்கியவான்கள் ஒத் தியைக்கு ஆராய்க்கு பார்த்து சுதே க நன்மையைவிரும் பி ஒருஒழுங்குபண் ஹமலிருக்கிறர்கள். இட் டனிருந்தும் மண்டுகம் தர்மரை மலரின் தேகோ உண்ணமாட்டா பொப்ப விட்டிருந்த பச்சிஃப்பளியில் நபத்தை எட்டவி ருந்த வண்டுக்கொப்பாகிய ஐபோப்பையர் எடுத்துக்கொண்டார் கள். இன்னும் வடமாகாணத்தைச்சேர்ர்த முல்லேத்திவு மன் ளு அவரைக் காலாவியாவைச் சேர்ந்த வன்னிப்பகு இகளில் அ கேகமாயிரங்கமமாய்ச் செய்கைக்கடுத்த குளங்களும் பருத்தித் தோப்புக்கள் ஆமணக்கர்தோப்புக்கள் முதலிய கல்லாதாபத் றுக்கபேச்த இடங்களிருக்கிறது. அவைக்கூடிம் ஆராரெக்கெக்க ஊரவர்கள் வக்க அனுபலிப்பார்களோ கெரிபாது. மின்ன இ ப்பொழுது எங்களூரிலே கைகண்டசிர்திருத்தம் முக்கால் அரை இவ்கில்ஷ் படித்தவர்கள் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் தமே.பாகவில ்து வடமாகாணம் முழுதுக்கும் எகச்சக்கிராதித்துவம்பன்னி

வரும் எசன்றருடைய பூர்கோட்ட முகப்புகளிறும் தாழ்வாக ஒ ரங்களிலம் ஒட்டிப்பதங்கிப் பிட்டிசமுமொன்றெழுதிக் கையி லே பிடிக்குக்கொண்டு ஆடெடுத்த கள்வரைப்போல முழிசவும் மற்றவர் பத்திறைசாலெட்டிறைசாறுக்காகப் பாதிரிமாரைப் பல் செற்றவா பத்தைகளை ஆகையாக முற்றவாக பிருக்கியில் கண்டது தான். லெறித்திருந்து அஞ்சிப் பபாத்த அடிக்கேட்பணிபவுக்கண்டது தான். கொஞ்சுக்கூடப்படித்தவர் நேரமாலத்தோடே எசன் நரிடக்கொ டா.கவர் எல்லாரும் பிரமாணிகர். இனித்தட்டுக்கிரண்டு பிரமா ணிசநாகுக்கைலைவ் விட்டிக்கொண்டன. (இன்னும்வரும்.) இவ்வனம், சுதேசான்மைப்பிரியன்.

பச்சிலைப்பளி மானிலங்கை சுச ஆண்டு அற்படு உஎ இகதி.

இ. ல. பச்சிலேப்பளி மாலிலங்கை கதேசான்மைப்பிரிபன் மேலேக் கடி,சுசுதில் வரைந்து விடுத்த விஷையங்களுக்காக யா ம் நன்றியுள்ளவர்களாகவிருக்கிறேம். ஆயினும் இவர் சொல் வியவண்ணம் ஏரோப்பைய வியாபாரிகளன்றி நாட்டுக்கோட் டைச் செட்டிகளும் மற்றம் விபாபாரிகளும் ஈமது தேசம் ஓர் ் நாக்கையாகவும் அம்முருந்கையை முறிக்கருவும் மற்கடமா கவும் இருக்கிறர்கள். ஐரோப்பிய கியாபாரிகள் மரங்களில்கா டார்கள் கொழுத்தஆடென்றுற் கொண்டுதொங்குவர்கள். அவ ர்கள் போக்கியம் விளக்க ரமதுதேசத்திற் பாரியசெல்வர்களில் லே. வன்னிப்பது செளில் சமங்கட்ட கன்னிலங்களுண்டு சான். அரசாட்டியார் தகுர்க உதவிசெய்கிருர்களில்மே. இன்னும் கம அகடிதன் பெட்டீசமொன்றேர்தி ஏசன்றரிடம் அற்றம்பார்க்கி ளுக்கொன்றுர். இஃசவர் அறுபவத்திலுங் கண்டிருக்கலாம். இவர் கடிதம் சாதாரணமாகவே பலர்க்குமுப்போகமாகவிருப் பதால் கைபோப்பக்காறர் வாரர்தோறங்காத்திருக்கலாம்.

படிக்காரம் அல்லது சீனக்காரம்.

(ாளசும் பக்கத் தொடர்ச்டு.)

மக. ஆண்குறித்துவாரமன்றி அதனுனிக்கோவில் கின்ற ஒரு விகமான மேகவெள்ளபோன்ற கீர் வருகிறகற்கு ஒரு அவுன்றை சலத்தில் முப்பது கிறேன் படிக்காரத்தைக் கலக்கி அக்கோ வினுள் விட்டுக்கொள்ளவும். ஆண்குறிவைச் சுத்கமாய் வைத் இருக்கவேண்டும். பெண்களிற் காணும் மேகவெள்ளக்கு படிக்காரத்தை குடும் கேவேண்டும். பெண்களிற் காணும் மேகவெள்ளக்கு படிக்காரத்தை குடும் கிறிவும் பிரிவின்படி கடுக்காயக் கூடியத்திற் சேர் த்து பீர்ச்சாங் குழலால் செறுத்தி அலம்பவும். இது சாவகாச ப்படாவிட்டால் அதில் ஒரு துண்டுச் சில்பை எணத்து உபயன் தத்தினுள் செலச்சிவைக்கவும். இப்படிச்செப்புமளவில் உள் ஞர்கும் ஒருவேள்க்கு ம் இறேன் படிக்காரக்கை கேனிலாவங் வெல்லத்திலாவத் தினம் மூன்றதரம் கொடுக்கவும்.

ய் 2. கெடுகாட்பட்ட காற்ற முள்ள படரும் புண்களுக்கு அண் மையாய் தூன்செய்த படிக்காரம் எட்டு இரு ம் காசுக்கட்டி உ இரும் அபின் கூ இரும் ாஆல் வது பிரிவிற் சொல்லியிருக்கிறமே து முக அப்பி இது விறியில் அபிக்க முன்று கிறியில் அபிக்க முன்றுக் பிறியில் அபிக்க முன்றுக் பிறியில் அபிக்க முன்றுக் பிறியில் கிறியில் முன்றுக்க கலந்துகொண்டு பிறிய மற்ற மருந்துக்க பெற்ற கட்டி அழைத்து இதையொரு துண்டுக்கில் மீற்க டவி காலமால் இரண்டுவேண்டுக்கும் முன்னிலிட்கெண்டுக்கும் கேக்கணைய்யுண்டாக்குமாகில் மேற்படி குர்வையின் காரக்கைக்கும் கேக்கணைய்யுண்டாக்குமாகில் மேற்படி செர்வையின் காரக்கைக்கும் கேக்கணைய்யுண்டாக்குமாகில் மேற்படி செர்வையின் காரக்கைக்கும் கேக்கணையின் காரக்கைக்கும் கேக்கண்கள் முன்றும் கேக்கண்கையின் காரக்கைக்கும் கேக்கண்கள் முன்றும் கேக்கண்கள் கூறியில் கேக்கண்கள் கூறியில் கேக்கண்கள் கூறியில் கேக்கண்கள் கூறியில் கேக்கண்கள் கூறியில் கேக்கண்கள் கூறியில் கூறியில் கூறியில் கேக்கண்கள் கூறியில் கூறிய க் குறைக்கும் படியாப் பெழுகு பினாக்கிரியை அதிகரிக்வக் கொள்ளவேண்டும். இரணங்களில் அதிகமாப் வளருமாகுல் கட்டி விக்சங்களுக்கு பொரித்த படிகாரத்தூளில் கொஞ்சம் தபர்ம்தாமிலனுண்டாகும்.

லக. முட்டுகீக்கங்களுக்கும் அடி சதைவு களுக்கு இவையின் காரணத்தால் உண்டாதேற கீக்கங்களுக்கும் அரைப்போத்த ல் காடியும் அவ்வளவு சாராயமும் ஒன்றுய்க் கலக்து அதில் ச திரும் படிக்காரத்தைக் கரைத்து அதிற் சீஃயை கணேத்து மேற்

படி வீக்கங்களி வடவேண்டும்-

ம்சு. வார்திபேதி விபாதிக்கும் அத ஆரம்பிக்கிறதற்கு முன் காணப்பட்ட வயிற்றப்போக்குக்கும் படிக்காரம் அக்றேன் கா சுக்கட்டி மி கிறேன் கறுவாப்பட்டைத்துள் சு கிறேன் இவற் றைத் தேனில் அரைத்து உடனே கொடுக்கவும். இப்படி ஒ ன்று அல்லது இசணைடு மணிகேரத்துக்கு ஒருதரம் விபாதியின்றை தத்போல கொடுக்கவும். பிரியமானவர்களுச்சு பேதி கடின மாயிருந்தால் மேற்சொன்ன மருந்தில் அதின் ஒரு கிறேணேக் கூ ட்டிக்கொள்ளவும். குழர்தைகளுக்கு இகை. மிகவுஞ்சாவதான மாய்க் கொடுக்க வேண்டிபதால் சு இதன் அபினில் எட்டு அ ல்லது பத்திலொருபங்கு கொடுக்கவும். , ஒன்றிரண்டுகரம் கொ டுத்தபின்பு மயக்கங்காணுகிற் - கொடுக்கக்கூடாது. கெடுகாட் சென்ற வமிற்றப்போக்கிற்குப் படிக்காரம் மி கிறேன் வசம்பு ப்பொடி லிடு கிறேன் அலின் அரைக்குறேன் இம்மூன்றையுங்க லாது ஒருதாத்துக்குக் கொடுக்கவும். இப்படி நாணென்றுக்கு மூன்றுரான்கு ரேரம் கொடுக்கலாம்.

யடு, கீழ்ச் சொல்றும் மருத்துதிரகிறுத்தாவிட்டாலும் கீர் அ திகமாய்ப் போகிறதைக் குறைக்கும். ஒரு போத்தல் பசுவின் பாலேக் கொதிக்கவைத்து அதில் இரண்டு திரும் படிகாரத்துக் இட்சே கொஞ்சரேம் கலக்கி இறக்கெலைத்து வடிகட்டி அதை கானொன்றுக்கு மூன்றுதரம் ஒருவேள்க்கு காறு அவுன்ஸ்வீதம் கொடுக்கலம்

விசேஷித்த சவனிட்பு.—ஒரு இரும் என்பது அறுபது இறே ன். ஒரு அவுள்ள என்பது மாது நிறெண்பது கிறேன். ஒருக் ல் ரூபாய் கிறை மாற்பத்தைம்து திறேனிடை. முன்னே தெரிப ப்படுத்தப்பட்டது.

வெள்ளப்பாஷாணத்தைப்பற்றி இதனடுத்த சங்கிகையில் தெ சிவிக்கப்படும். John White.

சற்றவற்கும் மற்றவர்க்கும் புன்னெறிவிலக்கி உள்ளெறிபயச்சூ ம் இலங்காபிமானியே,

இம்மைமறுமை பெம்மையாகிப மும்மைக்கும் பயன்பெறற் பொருட்டுத் தின்மையைலிலக்கி கனமையைச்செய்வதே மன் து மீர்க்குக் கட்டுன்ன என்னு அழுடுடன்படுடன் யாலற்குப் வின ங்கும். அப்படிபாயின் தட்டர்கட்டம் ஈன்னெறிக்கு ஈட்டமெ ன்பது வெட்டவெளியாயிருந்தும் அவரோடுகடு ஈல்லோர்க்கு முன்னடையாயே புறக்கட்பேடமென்றும், உண்ணடை சோட செல்கு நட்டு கொடுகாப் கினங்கும். எப்படியெனில், திட் டைகிலத்தை வெட்டி ஏறுகீரை பேற்றவெண்ணும் மாற்றுர்ம னம்போலத் தோற்றுகென கிண்புங் கூற்றம்போல்பவடைரக் திரு த்தமாபோல வருத்திருலம் முடியாதெனவறிக், இப்படிபோ வெனவறி,தற்குத் திருட்டார்கமாக எவ்கள் முன்னோகிய கட வுளினருளடைக்க அடியார்மொளிக்கவளியால் அறிவோமாக சைவோத்தமர் விரும்புங் கர்தப்புராணத்தின் பொழுள் உவமா ணித்தெண்ணுவோமாக. இவபெருமானுடைய அற்வெனுவெ ந்திக்கண்ணிந்தேறர்க கர்தசுவாம்பேஞானம். அவர் கம்பிமா நாகப் வீரவாகுகேவர் முதலாகப நவவீரர் ஆடுஉக்குன முதல பாற்குணங்கள், அவர்கணமாகிபலிலக்கத்தெட்டு வீரமும் இ ரண்டாவீரவெள்ள பூதரைகிபம் ஏன்ப புண்ணிபகுணங்களே னவெண்ணலாம். அசச்சமாயையில் உற்பத்தியாகிய பாதகம திபதிகமென்னஞ் சூரபதமனே பாவம். தம்பிமார்களாயே இங் கன், நாருகன், அம்றுகுதை அமைக்கமாசம். இம்முரையுக்கி ாருட்டுகைகளாலும் உகம்பகைகள்வேயம் மக்கிரி கருமகோப

னே சருமகோபன். எரிச்சல் பொருமை முதலிய அறகுணங் களே அசரசைனிபமென்னலாம். இவ்விருதிறத்தரும் யுததஞ் செய்,கபோது பாவத்தையும் அதின் பரிசாரகளுயும் ஞானம் ப த்திவைராக்கிபமெனுஞ் சக்திபால்வென்றது முத்தியெனூட்தெ ய்வயாணேபையும், பேரிச்பமென்னும் வள்ளிபம்மணேயும் விவா கஞ்செய்தது. இதனது தாற்பரிபஞ் வெபெருமான்கர்க வறக் தை கீர்தைபண்ணி செய்கன்றி குன்றினதிறை முனேனவறிக இதற்குச் செய்யுட்டாட்டார்கம், கர்தப்புளனம் "ஒன்ரெரு பயன்றனே உதனிஞேர்மனவ், கன்றிடஒருவிண்கருதி சிசய்வரே ந், புன்ருனிலவற்கு முன் புரிர்கான்றிபே, கொன்றிமேல்லனக ந்றும்வேண்டுமோ?" மேறும், வபிடணவோர்க்கமர்புகளும் இ ராமாயனத்தை உவமானித்து ததேசிப்போமாக. தெசாதாம பாடாய் அதை உறமான நாற்ற இதை காப்பெய்யின் இதி பரும்பி பபோது சென்னுஞ் சுத்தாத்துமா முத்தி இரும்பிய பத்தி பரும்பி பபோது அவர்குலக்குருவாகிய விசிட்டவடுட்டமா முனி அவர் மன விசாரிண பை உசாவி உபதேசஞ்செய்துமாரு உவின் பரமாய் க்கியான சூர வாகிய விசுமாயித்தி ரரங்கன உடைர்து கிறிராமமுத் தியெனுஞ் சுத்தாத்துமாவையும் தம்பிபாபே இலக்குவகொனும் மதிபாகி ம மந்திரியையும் தம்பமாகம் இலக்குவை இடம் மற்பாகிய மந்திரியையும் அருட்டி அவரைத்தொட்டும்பொருட்டுபரமர் மாதியிலிருத்தி உபதேதித்தபோது சற்றுவாலரிவுபேற்ற பர இக்கருப்பொருளாயே சாடகையைச் சங்காரம்பண்ணிய சத் தாத்மா அன்னுவய விசுநிரேயோகியும் மஞ் அமேரசுத்தைப் பரமக்கியாக குருக்கண்டு, கடாட்சமாகி கிமியன்போற்பனரா போ சனகமகாறாசாவாகிப் பரோச்சக்குருச் சன்னி கானமடைய ச்செய்தார். ஆப்பரோச்சக்குரு உபதேசக்கிறமத்தால் சுக்காத் மா குருப்பே தம்டைந்தபோது தன்மகளாகிய சிதாமாதெ தூம் வியே த்தை வொகஞ்செய்த கொடுத்தார். மனேலம் விருத்துபெற்ற இறிராமமூர்த்தியென்னுஞ் சுத்தாத்மா மதியாதி ரியாதிய தம்பியும் விவேசிமன்னுஞ் சீதாமாதம் பின்றுடா, இம்மை முத்தியாகிய அபோச்தியை அடைக்திருக்குங்கா இ கோலாகாலம், கீலாவிஞேசமெனும், உணி, கைகேகி என்ப வருடைப இடைஞ்சல்பெருகு இம்மூவரும் மும்மலமாகிய குடிபதிகளிரங்கி வாகண்கொள்ள சோகண்பாகிப கண்டகாரணி யஞ்சோரம்பொற வேகண்செப்புர் தட்டசேட்டையாகிப அர க்கரை மாட்டி. அவ்வாறணிபம் வசிக்கு உஅகத்தியர் முதலிய அன்பாதி ஈற்குணக்கண்க்கண்டு மகிற்கொண்டாடிஞர். அவ்வ ந்தணர் மாபோற்பனமாகிப தட்டகணங்களேனும் அரக்கரின் கட்டங்களே முறைபடக் சத்தாக்மா கடூணகோண்டன்டனா பே காமமோக்கொள்ளும் இராவணைதியான ஐட்ட தணங்க சென்னும் அரக்கரை வதைப்பேரியன் வதைக்கேட்ட வரத்தை ரென்னும் கறகுணங்கள் மகினாடி அவரைப் பஞ்சவடிபேரும் வளனும் நறகுணங்கள் மன்னாடி அவரை பஞ்சவடிபேனும் சோகளுபேடம் வீற்றிருக்குக் சாற்றினர். பைசாசமாசிய மாற்றவர் வருக் வறைபாகிய சோகளுபேடமெனும் பஞ்சவடிவிடத் அச் சபாபனுபூத்பெனும் களுவன் கிறைகளேற சுவாங்கியாபெ வி வேகமேனும் மண்ணியும் மதும் தளியைனர். சவங்கியம் கரவற் செய்ய மேலிவீற்றிருக்கனர். இச்சுத் சாத்பா சயாதின் சிருக்கு ம்காளில்மாயாதோற்றத்தின் கிரேட்சு சூயாதனும் காமகோகன் வென்னும், வெணைக்குக்கையாகிய மற்கை காமகல் Qகள்னும் இராவணன்கங்கைபாய்ப மங்கை காமவல்லி பெண ஞ் சூற்பனகை இச்சுத்தாத்மா வசி சூத் சன்னி மனங் காஞ்குர மம்பழம்போல கவனணயமாய் வாதான. இராமமூர்த்தியேனு ஞ் சுத்து த்பாகுவக்கண்டு, மருண்டு வெருண்டாள். குத்துத்து நாது அது இது இது ப்பார்த்துக் கற்றிவிற்றேறின். இருவருஞ்ச ம்பாஷ்ணசெய்யும்போது சுத்தாக்கா கொஞ்சமும் பாவமாகர தெனும் கள்ளக்கவுவிக்கும் இசைபாததிருல் காமவல் பிபுவவி யாளுள். சுத்தாத்பா அவிள விலச்சு. துற்கு கார் நற்குணமை நக் கெடுக்கும் தன்மை சுபாபமாகலால் காமவல்லி சுத்தாகமாவின் மனே மனேவிபாகிய விவே சத்தைக்கண்டு நிசைத்ததை ககைக்க வளிதேடினதைக்கண்டு, காவலப்பின்ற மறிமக்றிரி அவன் மு யற்கிபெள்ளும் முறையயும், மூர்க்கியனும் மூக்கையும், சா சுக்கியமெனும் வாளிகுல் எதிக்கார். காமவல்லி அழக கக றிப ஒரைகடைக்கேட்ட மனவிசாமிணசெப்பு உசுத்தாத்மா கிட்டி விசார'ணசெப்ப அவள் மேறுப்மேறும் சலவிபைவிரும்ப இ சையாக திருல், தமையளுள்ப சாமமோகன அதியாளுள். ஏனேப அற்குணங்களேனும் அரச்சுரைக்கொண்டு வெல்றுவேனேக் சுத்துக்டாவும் ஈல்லதம் அதிவேபென்றுள்ளையடுபன், காம வல்வி கோபங்கொண்டு, அக்காட்டில்வளிக்கு உடைசாச உலகு உடல்எனுங் கரன் தூஷ்ணன் திரிசிராவாசிய மூவற்கும் முறை ப்பட, அவர்டுப்க்குணக்களாகுப அரக்கரெறு ந கையினிறத் கோடடைக்கு யுக்களுசெய்வ சுக்காகமாவிஞல் இறக்கதைக் கண்ட காமவல்லி இறர்காரைப்புல்லியழு அத்தூனமேனும் இலங்கையில் அறங்கொல்லி பராகிய, காமம், குறேகம், லோ பம், மோகம், மதம், மாற்சரிபம், இ நீம்பை. அசுசை எனும் மாதிரி, பிறதானிகள் சுபா கபம் எனுர் தம்பியர்கள் அதிபா க்கம் என்னும் படைத்தில்வர் சல்லியினாமனதின் சற்குணம் போன்ற முனிவர், சேவர் சேர்ந்த அரசவிருக்கையில் இராவ ணக்காம்போகனன் கொலுவிருப்பின்வான பாதவந்தனஞ்செய, அட்டமருகி**ற**ற்ற <u>அட்</u>டவணக்களும் பபப்படத்தக்க கோப மாஞன். அறசலிசாறிணயில் காமவல்லிகடத்தனவுஞ் சொல்லி சுத்தாத்மாவையும் விவேசமெனும் பெண்ணியும் மதிமர்திரி காதாரமானவடிய கூடிவாலமனும் பெணையும் மறுமாதுள் யாகிப தம்பியையுள் குறித்துரைச்சுவரும் விவேசமேனுஞ் சீதாமாதில் மோசமாகி அதைச் சுவருந்சுர்சுப்புத்தியில் தாச மாகி மாமளுகிய விமோசணமெனும் மாரீசனிடஞ் சென் முன் அவஞெரும் போசண்சொண்டான், விபோசனமேன்னும் மாரீசன் சுத்தாத்மாவை முன்னறிர்தவளுகலால் கில புர்தபோ த காமமோசனன் பனம்வெர்தபோது பாரீசிவன்னும் விமோ கனன் மபர்கமென்னும் பாஞ்சி விவேகமென்னுஞ் சிதாமான முன் உலாவிஞன், அவர் மருண்டு அதைக்கொணந்காவென தனது பத்தாவை வேண்ட அவரும் வெருண்டார் மடுமாடுரி மானல்ல மோசமெனச் சுத்தாத்மா போசண்செப்வோமென்று விவேகத்தை மதிகாவலில்வைத்துக் கல்விபெனுமனிலில் வாட் டி அறிகெனும் அப்புதுட்டி மயக் மெனுக் மாதேடோடி, ம னமோகு மதுமக்குள்சொல்ல கேடி அதன்மேவகைக்கினன். அறிவெனும் அம்புபட்டு மயக்கமேனும்மான வெட்டுண்டபோ து கோன்முட்டெனஞ் சத்தமிட்டது. அவ்வோதை விவேக மாத காதிற்றைத்தபோது வாட்டமாகி மதுமாதிரியை அதை பறிப ஓட்டிபபின்னர் ஐக்கிபானமென்னும் அக்கர்ட்டிற் படி கிருந்த சாயயோகனனெனும் இராவணப்புல்லன் நல்லவேப் போல மாயாருபங்கொண்டு விவேகமான சன்னிகானத் செர் நதான். நல்லகென்றெண்ணுமவ்விவேகத்தோடு சம்படிலுண் செப்புப்போது இவன் புணர்ச்செக்கு அவள் உணர்ச்சியில்லாதது. கண்டு மல்லுக்கொண்டு மண்டினு கெல்விக்கொண்டு மரணமெ ன்னுர் தேரேற்றிக்கொண்டு போம்போன சுபானுது இபெனும் சடாயு விவேசத்தின் பரசுபிம்பைக் கண்டு, காம்மோசனதே இ மின்டி அயள் கைக்கொண்ட மூடமென்னும் வானால் எறிபு: ண்டு மூர்ச்சையாளுள். இன்னும்வரும்.

Edited by C. W. CATHERAVALUPULLY and Printed and Published by N. STRONG at the Press of RIPLEY & STRONG Manepay, Jaffna.